

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1633/2016
27.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат из ..., против тужене „ББ“ АД, са седиштем у ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.5915/13 од 29.01.2016. године, на седници одржаној 27.10.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.5915/13 од 29.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П бр.21561/2012 од 12.04.2013. године, у ставу првом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав уговор о кредиту број ... од 12.11.2010. године, закључен између тужене „ВВ“, Штедионица АД ..., сада „ББ“ АД ... и Привредног друштва „ГГ“, ДОО из Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 2.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр.5915/13 од 29.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), у вези члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Прелазном одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП, прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11), а није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона. Према ставу трећем истог члана ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра односно 100.000 евра у привредним

споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

У конкретном случају тужба ради утврђења ништавости уговора о кредиту поднета је 31.10.2012. године. Означена вредност предмета спора у тужби је 100.000,00 динара. Другостепена пресуда којом је поступак правноснажно окончан донета је 29.01.2016. године.

Како означена вредност предмета спора од 100.000,00 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић